

Arrest

nr. 48 108 van 14 september 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengaalse nationaliteit te zijn, op 2 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 augustus 2010.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 september 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat W. GARDIN loco advocaat B. STAELENS en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Bangladesh, meerbepaald uit Naranganj. U verklaarde in het jaar 2007 in Bangladesh te zijn gehuwd met (M.C.), een man van Bengaalse afkomst met de Belgische nationaliteit. (M.C.) woonde in België en op 21 juli 2008 reisde u met uw eigen paspoort en een visum gezinshereniging (uitgegeven op de Belgische ambassade in Delhi, India) naar België. U verkreeg in eerste instantie een verblijfsvergunning (F-kaart, geldig tot 2013). Op 21 augustus 2008 hebt u de Belgische overheid gevraagd uw huwelijk te erkennen. Op 25 juni 2009 heeft de Burgerlijke Stand van Oostende geweigerd de akte van het huwelijk te erkennen. Uit politieel onderzoek bleek dat u, noch uw echtgenoot, kon worden aangetroffen. Nadien bleek dat u en uw echtgenoot op verschillende adressen, respectievelijk Blankenberge en Knokke-Heist, waren ingeschreven. Op 29 juni 2009 nam de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dan de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met het bevel

om het grondgebied te verlaten. Op 19 februari 2010 nam de DVZ het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Er werd een vlucht naar Dhaka gepland op 23 juli 2010. De dag voordien, op 22 juli 2010, diende u, voor het eerst sinds uw aankomst in België op 21 juli 2008, een asielaanvraag in. Ondertussen had het parket van de Procureur des Konings van Brugge een onderzoek gedaan waaruit blijkt dat een inschrijving of overschrijving van het huwelijk in de registers strijdig zou zijn met de openbare orde omdat de wil tot vestigen van een duurzame levensgemeenschap niet aanwezig blijkt in hoofde van u en uw echtgenoot (beslissing van 11 mei 2010). Ter staving van uw asielaanvraag legde u een kopie van uw paspoort neer, evenals uw huwelijksaktes uit Bangladesh en een geboorteattest. U stelde uw asielaanvraag op een vrees voor verstoting door uw familie, omdat u zonder echtgenoot zou terugkeren naar Bangladesh, met negatieve sociale en economische gevolgen voor uzelf als alleenstaande vrouw in een moslimland.

B. Motivering

Op basis van onderstaande bevindingen dient het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast te stellen dat u er niet in slaagde om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het CGVS stelt vast dat uw huwelijk, hoewel het door de Belgische overheid niet ingeschreven of overgeschreven is in de registers, voor de Bengaalse overheid wel geldig zou zijn afgesloten. U legde immers verschillende documenten neer die een huwelijk in Bangladesh zouden staven. De niet inschrijving of overschrijving van uw huwelijk in onze registers, om welke reden dan ook, heeft geen rechtstreekse implicaties naar de wettelijkheid van uw huwelijk in Bangladesh, des te meer daar de reden van niet inschrijving of overschrijving in België ligt, zijnde de wil tot het vestigen van een duurzame levensgemeenschap in België. Het niet inschrijven of overschrijven van dat huwelijk zegt iets over de beleving van uw huwelijk in België, niet in Bangladesh. Uzelf hebt op geen enkele wijze ten aanzien van het CGVS kenbaar gemaakt dat uw huwelijk in Bangladesh een frauduleus huwelijk betreft (zie gehoorverslag CGVS).

Aldus zou u volgens de Bengaalse overheid nog steeds getrouwd zijn met (C.M.), daarbij verwijzend naar de huwelijksakten die u neerlegde (zie administratief dossier). Niets wijst er dan ook op dat dit huwelijk ten aanzien van de Bengaalse maatschappij en/of uw familie als ongeldig zou worden beschouwd en dat uw familie u als ongehuwd en/of gescheiden zou aanzien. Immers staat het uw echtgenoot vrij om vanuit België u te vervoegen in Bangladesh en daar al dan niet een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen. Daaruit volgt dat het CGVS uw verklaring dat uw familie u als "van uw echtgenoot gescheiden" zou zien (zie gehoorverslag CGVS p.9), niet als een afdoende reden beschouwt om een vrees bij terugkeer naar Bangladesh op te baseren. U maakt onvoldoende aannemelijk dat uw familie en/of de Bengaalse maatschappij u bij aankomst zou beschouwen als "gescheiden", laat staan dat ze u daarvan de schuld zouden geven. Dat uw familie conservatief is (zie gehoorverslag CGVS p.9), doet geen afbreuk aan deze vaststelling. Immers bent u gehuwd in Bangladesh, iets waarvan zowel de Bengaalse overheid als uw familie getuigen van was (zie gehoorverslag CGVS p.6). Uw verwijzing naar de zwakke positie van vrouwen in Bangladesh, zijnde de afhankelijkheid van hun echtgenoot (zie gehoorverslag CGVS p.7), doet hieraan evenmin afbreuk omwille van dezelfde reden. Indien u, zoals u verklaarde, wel gehuwd bent met (M.C.) en deze persoon een duurzame levensgemeenschap met u wil uitbouwen, is er volgens het CGVS niets dat dit in de weg staat. Uit bovenstaande vaststelling volgt dat het CGVS uw vrees voor sociale en economische problemen bij een terugkeer naar Bangladesh niet als gegronnd kan beschouwen aangezien u die steunt op een terugkeer naar Bangladesh als een ongehuwde en/of een van haar echtgenoot gescheiden vrouw, hetgeen niet klopt.

U verwees verder naar economische problemen in Bangladesh voor uw echtgenoot en uw familie (zie gehoorverslag CGVS p.6-11). Deze problemen zijn echter vreemd aan de criteria vermeld in de Vluchtelingenconventie, zijnde een vrees voor vervolging omwille van uw religie, etnische origine, politieke overtuiging, nationaliteit of het behoren tot een sociale groep.

Ten slotte merkt het CGVS daarbij op dat uit uw verklaringen blijkt dat u in Bangladesh, er van uitgaande dat u aldaar huwde met (M.C.), wel degelijk over een sociaal en economisch opvangnet beschikt. U gaf aan dat u uw middelbare studies kon voltooien, zelfs gevolgd door twee jaar "college", dat u voor uw vertrek naar België onderdak had bij uw moeder, dat uw moeder (en aldus ook uzelf) bij haar drie zonen woonde en dat die drie zonen een bedrijf runden (zie gehoorverslag CGVS p.3-6).

De door u neergelegde documenten, zijnde een kopie van een paspoort, huwelijksakten uit Bangladesh en een geboortetest, zijn niet van die aard dat ze afbreuk zouden doen aan bovenstaande bevindingen en ze kunnen de beslissing dan ook niet in positieve zin doen ombuigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht.

Zij betoogt dat de commissaris-generaal ten onrechte stelt dat haar problemen van sociaal-economische aard zijn, enkel omdat haar echtgenoot ook naar Bangladesh zou kunnen verhuizen. Tevens stelt verzoekster dat het verlies van haar positie in de Bengaalse samenleving haar een ernstig gevaar kan opleveren en legt zij een artikel neer van Nahed Selim over de slechte positie van moslimvrouwen.

2.2.1. Artikel 48 van de vreemdelingenwet bepaalt: *“Kan als vluchteling worden erkend de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die te dien einde gesteld worden door de internationale overeenkomsten die België binden”*. De schending van voormeld, louter algemeen geformuleerd artikel kan niet dienstig worden aangevoerd.

2.2.2.1. De materiële motiveringsplicht, i.e. de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2.2. Verweerder repliceert met recht dat verzoekster de bestreden beslissing verkeerd lijkt te hebben geïnterpreteerd. De bestreden beslissing stelt immers niet dat verzoeksters beweerde vrees van louter sociaal-economische aard is en derhalve niet in aanmerking komt als grond voor de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Zij stelt echter wel dat de door verzoekster voorgehouden vrees niet als gegrond kan worden beschouwd aangezien zij deze baseert op een terugkeer naar Bangladesh als ongehuwde of gescheiden vrouw, wat niet klopt.

Verzoekster doet voor het overige niet de minste poging om de motieven aan de grondslag van de bestreden beslissing in concreto te weerleggen. Zij voert geen concrete argumenten of elementen aan die deze motieven ook maar enigszins kunnen ontcrachten. De motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien deze door verzoekster niet dienstig worden weerlegd, onverminderd overeind.

Wat betreft verzoeksters verwijzing naar het neergelegde artikel omtrent de positie van moslimvrouwen dient te worden opgemerkt dat dit een artikel betreft van louter algemene aard en geen betrekking heeft op verzoeksters persoon. Dergelijke algemene informatie volstaat niet om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst daadwerkelijk wordt bedreigd of vervolgd. Verzoekster dient haar vrees in concreto aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

In acht genomen wat voorafgaat heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede grond besloten dat niet kan worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2.3. Verzoekster beroept zich om de subsidiaire beschermingsstatus te krijgen op geen andere elementen dan deze die aan de grondslag van haar asielaanvraag liggen. Gelet op de sub 2.2.2.2. gedane vaststellingen oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht dat verzoekster niet aantoont dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij

bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.2.4. De materiële motiveringsplicht is niet geschonden.

2.3. Verzoeksters enige middel is ongegrond.

De bestreden beslissing is gesteund op pertinente gronden, die de Raad beaamt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien september tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER, kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER